odalisko. Orienta sklavino aŭ konkubino, speciale en la haremo de la turka sultano.

oficinala z \$\vec{\pi}\$. Uzata en farmacio aŭ regule preparata en la apotekoj, p.p. herbo aŭ drogo.

ofseto &. Procedo de presado, pere de rulfolio el kaŭĉuko, kiu ricevas la inkan reprodukton de la kompostaĵo k transdonas ĝin al la papero.

ogro. Infanmanĝanta legenda giganto : la Fingruleto k la $\sim ino$.

oj I z Ekkrio esprimanta la bedaŭron.
okcipitalo \$\vec{\pi}\$. Okcipitosto, formanta la malantaŭan parton de la kranio.

olda &. Maljuna.

oleastro z . Arbedo aŭ malgranda arbo (specio de eleagno, Elacagnus angustifolia L. el eleagnacoj), kun longaj dornoj, arĝente blankaj junaj ŝosoj, k lancetformaj, grizverdaj, surface arĝentblankaj folioj, bonodoraj flavaj floroj k flavaj, sukplenaj fruktoj; ornama arbedo ĝardene kultivata. Kp olivarbo.

olimpikoj. 1 Helenaj sportkonkursoj en Olimpio. 2 Modernaj sportkonkursoj, okazantaj ĉiun kvaran jaron, inter ĉampionoj el ĉiuj landoj (= olimpiaj ludoj).

omega. Nomo de la lasta litero de la greka alfabeto (= o longa); uzata interalie por signifi lasta: mi estas la Alfa k la ~, la unua k la lasta, la komenco k la fino (Bb).

onanismo . Deflankiĝo de la seksimpulso, kiu direktiĝas al memkontentigo per masturbado.

onisko <u>śró.</u> Malgranda, multpieda krustulo, vivanta en lokoj mallumaj k malsekaj (*Oniscus*).

ontogenio (Bi). 1 Origino k disvolviĝo de la individua estaĵo. 2 La koncerna scienco.

ordinato Δ . La vertikale kalkulata distanco inter unu punkto k la (horizontala) akso de la iksoj, aŭ la nombro mezuranta tiun distancon, en la koordinat-sistemo, kiu servas por difini la situon de punkto sur ebeno; oni ordinare simboligas ĝin per ipsilono (y). Kp absciso.

orgasmo ² \$\frac{1}{2}\$. 1 Ekscitiĝo de korporgano, kun kongesto k ekŝveliĝo. 2 Tia ekscitiĝo de la seks-organoj, fina stadio de la koito.

orgojlo \$. Malhumila fiero.

orkestriono b. Mekanika instrumento, speco de komplikita gurdo, kiu celas doni impreson de orkestro.

orkito . Testik-inflamo.

ostologio ♥. La parto de la anatomio, kiu studas la ostojn.

otido m. Genro el la ordo de fiaradrioformaj birdoj, relative grandaj birdoj, vivantaj sur stepoj en Afriko, Azio k Eŭropo, karakterizitaj per iom dika kolo, granda kapo k granda, forta beko (Otis).

otito 🐩 . Inflamo aŭ malsano de la orelo. otorinolaringologio 🚏 . Medicina fako, por la studo k kuracado de la malsanoj de la orelo, de la nazo k de la gorĝo.

oz . F. Internacia, substantiva suf., signifanta malsanon kaŭzatan aŭ karakterizatan de la ideo esprimita en la radiko: tuberkul~o, akn~o, pedik~o, argentjoli~o, bakteri~o ktp.

ozeno . Nazmalsano, karakterizita per malbonodoro eliganta el la nazkavaĵoj.

P

pH ★. Negativa logaritmo de la hidrogenjona koncentriteco: la ~o estas mezuro por la acideco de solvajo: 7 por neŭtrala, malpli ol 7 por acida, pli ol 7 por alkala. RIM. La simbolo devenas de «potenco hidrogena» k estas elparolata «poho». pado &. Vojeto en kamparo, arbaro ktp: (f) esti sur la ~o de la militiro (kiel la Indianoj dum la estiĝo de Usono).

padeli ANST padelo. 1 Ĉiu el la tabuletoj de ~rado, kiu agas aŭ reagas kontraŭ la akvopuŝo. Kp rrogo. 2 Ĉiu el la platetoj, kiuj estas kline fiksitaj sur la